

ДАО ТСЕ не разбираше в условията исторически на древния Китай, че движущият сила на развитието на природата и обществото е борбата на противоречията, преодоляване на противоречието, а не единството им.

МОЯ БЕЛ. А не е ли СЪГЛАСУВАНЕТО НА КРАЙНОСТИТЕ ДО ЕДНА ЗЛАТНА СРЕДА - това ЕДИНСТВО?

Дао тсе смята ЕДИНСТВОТО КАТО ОСНОВА НА ВСЕКИ ПРОЦЕС В ПРИРОДАТА И ОБЩЕСТВОТО. "Задача на познанието на човека се състои в това, че в ХАОТИЧНИЯ И ПРОТИВОРЕЧИВ СВЯТ ДА НАМЕРИ ТОВА ЕДИНСТВО КОЕТО ЛЕЖИ В НЕГОВАТА ОСНОВА. А това е възможно само по пътя "отвлечения" от конкретни явления и сведения до единство ДАО"

~~И така~~ "Всички неща процъфтяват и се връщат към своето начало. Връщане към началото значи ПОКОЙ. Покой значи връщане към живота. Връщане към живота значи постоянство. Познанието на постоянството значи просвещение. А незнание на постоянството - совершае зло. Знаещият постоянството е МЪДЪР, мъдрият е справедлив, а който е справедлив - ще бъде господар. Государ следует небу, небо следует дао, а ДАО - вечно". До края на живота на такъв господар няма опасност".

И така всички неща завършват своя кръг на развитие. В своя растеж те се връщат към своето начало, към своето невъзможие. И през невъзможията отново се връщат към живота, към битието на друго.

В процеса на познанието човек трябва да намери като земята на околото си ЕДИНСТВОТО В МНОГООБРАЗНАТА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ И ПОСТОЯНСТВОТО В ДВИЖЕНИЕТО.